

Viata flăcării

Casian Maftei

Ai apărut când lumea din mine
se aștepta mai puțin,
Și am crezut că ești vis,
că un pahar cu vin

M-a purtat pe un tărâm,
unde nu ai nevoie de aripi, ca să zbori;
Că aburii din el
m-au rătăcit cu totul, printre nori.

Să știi, femeie, că tu, cu vraja ta,
tu, poți salva corăbii, din ochii furibunzi
Ai mărilor turbate de-ntuneric, dar poți,
cu-n simplu gest, să și ucizi,

Și să topești, în flacăra iubirii,
de-a valma, inimi,
Și oase să sfărâmi,
și-n ștreanguri, mâini legate să anini...

Ai intrat în lumea mea,
când uitasem să mai iubesc.
Am început din nou să visez,
și ai plecat în clipa când începusem...
Când începusem să-mi dau seama
că trăiesc.